

Acte inaugural del IV Congrés Litúrgic de Montserrat

El IV Congrés Litúrgic es va celebrar els dies 16, 17 i 18 d'abril a la Facultat de Teologia de Catalunya a Barcelona i al Monestir de Montserrat. Van presidir la seva inauguració —moment que recull la fotografia— el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, acompanyat per l'Ar-

quebisbe de Tarragona i president de la CET, Jaume Pujol, l'Arquebisbebisbe d'Urgell i president de la CIL, Joan-Enric Vives, l'Abat de Montserrat, Josep Maria Soler i el Degà-president i el Vice-degà de la FTC, Armand Puig i Joan Planellas. A les sessions hi van participar prop de 200 persones, entre les quals els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

GLOSSA

Compartir sempre per amor

Des de la finestra de l'habitació veig uns contenidors de deixalles. Durant el dia, però especialment en fer-se fosc, hi van passant persones amb uns carretons —transport improvisat— que recullen el que els sembla més valuós. Les nits en què s'hi poden deixar mobles i altres objectes de la casa són especialment concorregudes. Què hi ha darrera aquestes vides? Si es tracta de persones del país, la crisi econòmica, probablement, els ha abocat per camins diversos, pas a pas, cap a la marginació i cap alguns dels problemes que l'acompanyen: subsidis exhaurits, dificultats familiars, pèrdua d'habitatge, baixa autoestima, dependències... En el cas dels immigrants, cal afegir-hi un llarg camí i molts esforços per arribar a allò que consideraven la terra promesa. Arribats a destinació troben precarietat, por, indiferència, desamparament, preocupació angixant per la família si s'han pogut reagrupar, enyor si la tenen lluny... Nosaltres ens hem acostumat a uns i altres. És una imatge habitual en els nostres pobles i ciutats. Potser els ajudem personalment en determinades ocasions o col·laborem amb alguna organització o institució especialit-

zada. ¿Som conscients i coherents amb la realitat, però, que es tracta d'un germà o germana en Jesús fet home, presència de Déu, Pare comú?

Aquest Déu que anomenem Pare vol ser Pare de tots i especialment dels pobres, als quals posa sota la seva protecció amorosa. Hem d'aprendre a descobrir en els germans més necessitats la presència de Crist, que es dona a conèixer i s'identifica amb ells, a qui se sent enviat. També ens hi envia a nosaltres per descobrir, reconèixer i donar resposta a les seves necessitats i a compartir els béns materials; mai per força, sempre per amor. Jesús confia que els acollirem, els ajudarem i els farem objecte de la nostra solidaritat en un acte de caritat fraterna que és, alhora, un deure de justícia que fa proper el Regne. «Fill meu, fes almoïna amb els béns que tinguis; quan facis caritat no siguis gasiu. No esquivis cap pobre, i Déu no t'esquivarà. Fes caritat en proporció als béns que tinguis. Si en tens molts, dona més; si en tens pocs, no et sàpiga greu de fer una almoïna més petita [...]. Qui fa una almoïna ofereix a l'Altíssim una ofrena excel·lent.» (Tb 4,7-8.11)

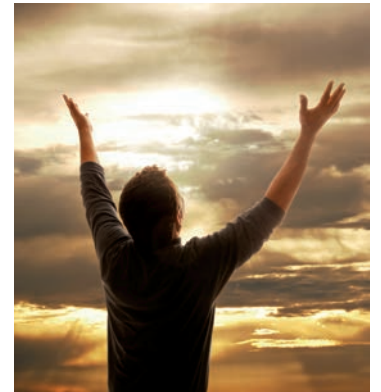
Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La Vetlla Pasqual (IV): La joia de l'Al·leluia!

Anem resseguint els elements més rellevants de la Vetlla Pasqual per comprendre tota la Pasqua i, d'alguna manera, per captar i aprofundir allò que en tota Eucaristia vivim i celebrem al llarg de tot l'any. Avui us proposo que ens adonem del valor del **cant de l'Al·leluia** que omple el temps pasqual després del silenci quaresmal, i que continua sempre viu en les celebracions cristianes.

Al·leluia (*Halleluyah*, de l'hebreu הללֵיָהּ), significa «Lloeu Déu!», o també, «que Yahweh sigui lloat!», i és una exclamació bíblica de joia, molt comuna a la Sagrada Escripura, que el judaisme i el cristianisme han adoptat per al seu ús litúrgic. Per a la majoria dels cristians, aquesta és la paraula més alegre que utilitzem per a lloar el Creador i la utilitzem molt en les celebracions. Pasqua s'identifica amb l'Al·leluia. A vegades lloem Déu per alguna cosa, però això no és indispensable, i lloem Déu per Ell mateix. És el que fa l'expressió Al·leluia! Durant els primers segles d'existència de l'Església, solament es cantava l'Al·leluia el Diumenge de Pasqua, però més endavant passà a tot el temps pasqual. Sant Agustí relaciona la litúrgia amb el temps celestial, dient que «els qui a la terra diuen "Amén" per a acceptar Déu plenament, en el cel diran "Al·leluia" per a acceptar Déu i per a cantar la seva glòria i el seu poder».

A la Vetlla Pasqual arriba el moment en què, després de la lectura 8a o de l'Apòstol, ens disposem, drets i cantant, a acollir Jesús mateix, que ressuscitat, es fa present enmig nostre i ens parla a través de la lectura del seu Evangeli. Per això, a la nit de la Vetlla Pasqual, un diaca s'ha d'acostar al Bisbe i li ha de dir: «Reverendíssim Pare; Us anuncio una gran alegria, l'Al·leluia!». Perquè la joia de la Resurrecció és anunciada, corre de boca en boca, de testimoni en testimoni, «parla de cor a cor», com deia el Beat Cardenal John H. Newman. I cal que li arribi al successor dels apòstols i a tota l'assemblea reunida dels fidels.

Lloem Déu, sobretot, perquè ha ressuscitat Jesús d'entre els morts i l'ha assegut a la seva dreta, en la glòria eterna. Lloem-lo pel seu Amor tan immens, per la seva misericòrdia que tot ho venç, fins la mateixa mort! Aquesta és la meravella més gran: «La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici» (Sl 117). I continuen totes les meravelles que Ell obrà en favor del seu poble i de tota la humanitat. Cantar o dir al·leluia, significa tenir consciència que Jesucrist ha vençut el mal, que està Ressuscitat, i que la nostra fe és la victòria que venç el món, ja que realment el Senyor és «el Camí, la Veritat i la Vida» (Jn 14,6).

Podem dir que els cristians **som un poble que canta l'Al·leluia**, que «canta i camina», com proposa Sant Agustí. Hem de portar a terme la nostra vocació a estar sempre alegres, a servir amb simplicitat de cor, a ser humils i joiosos en tot... sempre disposats a trobar la part positiva, a estimar, sense males cares, o un cor de funeral, diu el Papa Francesc. Hem de redescobrir què significa que ja «hem ressuscitat amb Crist» pel baptisme i que volem cercar sempre «allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu» (Col 3,1).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **JOAQUIM AMARGANT**

Evangelització audiovisual

En Joaquim Amargant és animador de grups de joves de catequesi a Mataró des de 1968. Fa prop de 15 anys que col·labora amb el programa de TV *Creure Avui*, portaveu de les activitats de l'arxiprestat de Mataró, que formen una trentena de persones. Aquest programa, dirigit per Ramon Safont-Tria, pretén «fer arribar a creients i a no-creients les preocupacions i vivències dels cristians de Mataró i rodalia».

Sou un grup de catequesi actiu... Sí, des de 1973 cada any fem un viatge per Europa amb els joves de la catequesi de Sant Josep de Mataró. Hem realitzat per al *Creure Avui* reportatges dedicats a Escòcia, Àustria, Itàlia, Romania, Perú... Un dels mitjans per treballar amb els joves són els audiovisuals.

Creure Avui és un programa evangelitzador? Recordo el que diu el nostre director: potencialment, tenim una audiència de 400.000 persones. Quantes veuen el programa? Això també depèn de nosaltres? Donem la veu a persones que realitzen tasques amb continguts cristians, expliquem el que fan les comunitats parroquials. Sí, fem un programa obert i atractiu, parlem de coses que afecten la gent, encara que no siguin creients, però que els arribin al cor; també evangelitzem.

Com ha evolucionat la seva fe, a partir del programa? El programa *Creure Avui* m'ha confirmat el que crec cada vegada més: l'Església no l'han de formar persones acomodades —ja siguin religiosos o laics—, sinó persones compromeses amb l'Evangelí. A les entrevistes coneixem persones amb testimonis colpidors; sobretot, les que dediquen el seu temps a tasques humanitàries, ajudant els més desafortunats, arribant a la seva vida...

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels musulmans i pels hindús

Oh Senyor, et dono gràcies pels musulmans i pels hindús i per tots els estimats amics que hi tinc.

Cada vegada que et trobem en la pregària, tu ens fas més bons cristians, més bons musulmans, més bons hindús.

Dóna'ns a tots, a tots, el do de la fe per saber-te trobar.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Sólo por hoy... estaré alegre

—Sólo por hoy manifestaré el contento interior y la alegría exterior: ¡Jesús ha resucitado! Él es mi futuro: la vida eterna, el cielo prometido. El P. Faber, convertido al catolicismo, escribió: «**La redención fue destinada a devolvernos la alegría y a recuperar los derechos hereditarios.**»

—Sólo por hoy seré generoso. La alegría nos cura de un montón de tristezas y enfermedades, tanto para aquellos que la reciben... como para quienes la dan.

—Sólo por hoy me esforzaré y seré una persona con la sonrisa en los labios; con alegría en la frente, en los ojos, salida de un corazón agradecido y bueno.

—Sólo por hoy desecharé toda preocupación y tristeza. Teresa de Jesús pedía a sus hermanas: «**Miren a Jesús resucitado y... estarán alegres.**»

—Sólo por hoy me comportaré con alegría de acuerdo con lo que amo y espero: Jesús resucitado. Goethe escribía: «**Somos y nos comportamos de acuerdo con aquello que amamos.**»

—Sólo por hoy procuraré ser «un aleluya». Valoraré aquello que me enriquece humanamente, espiritualmente y que tienda hacia **la alegría perenne del cielo.**

—El escritor católico francés Paul Claudel, que estrenó en Barcelona durante el Congreso Eucarístico Internacional su obra *La Anunciación de María*, solía repetir: «**Enseña a los hombres que: no tienen otro deber en este mundo que... la alegría.**»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que el caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la fracción del pan, entonces recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

4. □ Dilluns (■ Barcelona, catedral: La Santa Creu) (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / Sl 113b / Jn 14, 21-26]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gortard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / Sl 114 / Jn 14,27-31a]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dijous [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. □ Divendres [Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes. Sant Eladí, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). St. Gregori de Berrueza, bisbe; sta. Caterina de Bolonya, vg.; sta. Casilda, vg.

10. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jn 4,7-10 (o bé: 1Jn 4,11-16) / Jn 15,9-17 (o bé: Jn 17,11b-19)]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dóna, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

«Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit», diu el Senyor

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé se lo presentó a los apóstoles. Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había predicado públicamente el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía libremente en Jerusalén, predicando públicamente en nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los judíos de lengua griega, que se propusieron suprimirlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en la fidelidad al Señor, y se multiplicaba, animada por el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestra conciencia ante él, en caso de que nos condene nuestra conciencia, pues Dios es mayor que nuestra conciencia y conoce todo.

Queridos, si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento mío que no da fruto lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ése da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

COMENTARI

Només ancorats en el Crist donarem fruit

La Pasqua és un esdeveniment que és símbol de vida, de vida retrobada, de vida plena, la de Jesús i la nostra. El fragment evangèlic d'avui ens recorda que la fecunditat de la nostra vida depèn de la relació vital amb el Senyor. Jesús il·lustra aquesta veritat amb la imatge del cep i les sarments que ja es troba a l'Antic Testament. Jesús es presenta com «el cep veritable», les sarments del qual som nosaltres. La nostra vida només donarà fruit si estem en comunió vital amb Jesús: «Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi». Jesús es posa, doncs, com a centre significatiu i com

a condició essencial perquè la vida de l'home sigui significativa i fecunda.

La segona lectura afirma aquesta mateixa doctrina quan diu que el fruit fonamental que especifica la moral pasqual és l'amor que «no sigui només de frases i de paraules, sinó de fets i de veritat». És a dir, guardant els manaments que fan referència a la fe i a l'amor fratern: «El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat». La fe i l'amor són els constitutius essencials de la nostra realitat de cristians, són el *manament* essencial, el fruit essencial que el cristià, unit al Crist —cep veritable— ha de produir. Un exemple concret d'aquesta relació vital amb Crist el trobem en sant Pau, que després de la

seva conversió queda transformat pel seu encontre amb el Crist i dóna testimoniatge de la seva fe a Jerusalem i arreu on va (1a lectura).

La paraula de Déu ens invita avui a retornar a les arrels del nostre ser cristià. L'èxit de la nostra vida només serà possible si estem arrelats en el Crist. Sense ell, la nostra existència es torna estèril i sense fruits. La Paraula de Déu ens proposa una vida ancorada en el Crist. Units a Crist, la nostra vida personal i eclesial donarà fruits abundants. En el pluralisme viurem la unitat. Aquesta reunió queda refermada per l'escolta de la Paraula i per la participació en l'Eucaristia, les dues taules on s'alimenta la vida cristiana.

Ignasi Ricart, claretià

Mons. Vives parla de Terra Santa als coordinadors de Vida Creixent

La tercera reunió de coordinadors i consiliaris diocesans de Vida Creixent es va celebrar el 14 d'abril a la Casa de les Missioneres Claretanes a Sarrià, Barcelona. Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, presentà el tema «Estimar la Terra Santa i els cristians d'Orient». Unes reflexions i maneres de fer comprendre com es viu en aquella Terra de Jesús, i el moment difícil i martirial que s'hi viu. Presentà unes pinzellades viscudes des de la seva percepció de l'Orient cristià, «l'altre pulmó de l'Església» com ell afirmà, explicant la complexa situació històrica i la circumstància actual de les comunitats que conformen l'Església Mare de Jerusalem.

La trobada va ser presidida pel President interdiocesà en Sergi Òliba i Viceconsiliari Mn. Xavier Moretó i també es va parlar sobre els preparatius i situació actual de la Trobada interdiocesana a Vic el proper 13 de maig. Continuant sobre la situació del Moviment de Vida Creixent als bisbats amb seu a Catalunya i a les Balears, renovacions de coordinadors, així com el temari per al proper curs 2015/2016, ja a la impremta.

En acabar la conferència se celebrà l'Eucaristia i es féu una fotografia familiar als jardins de la Casa d'Espiritualitat de les Gnes. Claretianes.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Trobada Diocesana de les Famílies: «Evangeli i família, avui»

La Trobada Diocesana de les Famílies «Evangeli i família, avui» es va celebrar el diumenge 12 d'abril al Principat d'Andorra, amb la participació d'un centenar de persones, parelles amb fills petits o parelles més grans que van donar el seu testimoni de fe i de vida. La trobada es va iniciar a les 10.30 h amb l'acolliment dels participants a l'escola Sant Ermengol d'Andorra la Vella i es va anar desenvolupant al llarg del matí amb la xerrada i testimoni principal d'una parella casada fa 50 anys, pares de set fills, la família Roche; els col·loquis posteriors entre els participants i, després de dinar, amb la visita al Santuari-Basilica de Meritxell i la Missa final compartida al mateix Santuari. Tot va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i va comptar amb la presència i participació dels Delegat i Subdelegat per a la Família Mn. Antoni Mateo i Mn. Cinto Busquet.

La família Roche va explicar la seva experiència i peripècia vital, i van posar èmfasi en conrear les relacions de la parella i de la família en base a tres eixos fonamentals: l'afectivitat (amb la creença que l'Amor ho pot tot), la part instrumental (la gestió i la presa de decisions en la parella, l'exercici del poder compartit i mai exercit amb pressió, sinó creant un projecte comú) i la comunicació, que estant al servei de les altres dues, resulta molt i molt important perquè en el dia a dia hi ha activitats i situacions que creen distància entre els membres d'una parella i que s'han de superar amb amor, i amb capacitat de perdó. Per a ells, l'Evangeli no és per a meditar, sinó que resulta indispensable per viure cada dia, aplicant els seus ensenyaments en les activitats i la superació de circumstàncies familiars, humanes, laborals i personals.

Després dels col·loquis es va celebrar un dinar de germanor a la mateixa escola.

A la tarda, al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell es va celebrar la Missa, presidida per Mons. Vives i concelebrada pels sacerdots del Principat, molt participada per les famílies i especialment els infants.

Els seminaristes d'Urgell, en pelegrinatge a Lourdes

Durant la Setmana de Pasqua i com en d'altres anys també havien fet, els seminaristes d'Urgell van pelegrinar al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes els dies 7, 8 i 9 d'abril. Els seminaristes van participar a les principals celebracions del Santuari, i el dimecres van assistir a la Missa Internacional a la Basílica subterrània de Sant Pius X. L'endemà dijous, el Rector del Seminari presidí a la mateixa Basílica la celebració de la processó eucarística i la benedicció dels malalts, i els seminaristes pogueren fer el servei d'acòlits en aquesta celebració.

Durant la seva estada a Lourdes, també van visitar «le Cachot», l'humil casa-presó on visqué Bernadeta Soubirous en temps de les aparicions. També van conèixer l'església parroquial de Lourdes i l'església ucraïnesa catòlica de ritus bizantí a la mateixa ciutat de Lourdes, on van poder apropar-se més als nostres germans catòlics orientals.

Restauració del Portal de l'Assumpció de Còll

L'església romànica de l'Assumpció de Còll, un temple del segle XII que forma part del conjunt de la Vall de Boí declarat Patrimoni Mundial per la Unesco, ha estat restaurada: la portada ha viscut una intervenció en el portal de pedra, els blocs i el finestral circular de la façana.

S'ha dut a terme pel Centre de Restauració de Béns Mòbles de Catalunya, en el marc del programa «Romànic Obert», un acord de col·laboració entre el Departament de Cultura de la Generalitat i l'Obra Social de La Caixa per adequar monuments de notable interès arquitectònic.

Abans, es van dur a terme algunes reparacions preventives de l'edifici: l'estabilització de la coberta i dels dos contraforts.

La Marxa a Montserrat es duu a terme amb majoria de pelegrins joves

Joves de diverses edats i no tan joves van cloure la tradicional Marxa a Montserrat dels fidels d'Urgell el diumenge 19 d'abril, després de tres dies de caminada, de germanor i d'esforç compartit i individual. L'activitat, propiciada per la Delegació de Joventut, va resultar un èxit de participació dels més joves, i al llarg de l'esforçat viatge a peu, desde Guisona i fins al Monestir de Montserrat, per camins, voral, carretes i sendes, els caminants van tenir el suport de l'equip d'avituallament i logística, que va permetre anar sense motxilles pesants a l'esquena, recuperar forces als

berenars, esmorzars, dinars i sopars. Els moments de pregària, al Monestir de Sant Ramon, a Maians i a Montserrat van ser moments d'interiorització, d'intensa vivència espiritual. Després, durant el viatge, els grups i la gresca van

ser també un bon contrapunt per superar les dificultats del viatge que, pels més joves, era una primera experiència. Lluís Plana, Delegat de Joventut, va explicar que les diferències d'edat, d'experiència pel camí, i de sensibilitats han donat altra vegada, un resultat molt bo i molt gratificant per a tots els participants.

En arribar a Montserrat i abans del tradicional dinar de germanor, es va celebrar la missa al cambriol de la Mare de Déu, presidida per Mn. Alfons Vásquez, que juntament amb Mn. Jaume Mayoral, va acompanyar el grup en el seu recorregut.